

נה:

עין משפט
נר מצוה

החליל פרק חמישי סוכה

מסורת הש"ס

(א) [ומספיק פ"ד הי"ט].
(ב) [ז"ל אלוהי] (ג) [ומ"ק]
(ד) [פסחים כ"א].

הורה אור השלם

ו. וכן יבא הלוי מאחור
שערך מקל ישראל
אשר הוא נר שם וזאת
בכל אות נפשו אל
הקוסם אשר יבדק יי.
דברים יח ו

מוסף רש"י

כנגד שבעים אומות.
שמתעטטין וטולעים סתם
כלים היו להם, וימים
ההקדש היו מנינים עליהם
מן היסודים ונבדלו כס
יח. כנגד אומות יחידה.
כנגד ישראל וטעם כ"א.

רבנו חננאל (השער)

כרי. מתני' בשלשה
פרקים בשנה היו כל
המשמרות שוין באימורי
רגלים ובחילוק כ"י שים
דלית למשטר הקבוע
בהורא שבוע, לא באימורי
הרגלים ולא בלחם הפנים,
אלא באחת מן המשמרות
סולן, ובעצרת נמי, שתי
הלחם לכיור משמרות היו
מחלוקות, ואמר, לראש
הפסחה הא לך מצה
דווא מן לחם הפנים,
והא לך חמץ דווא משתי
הלחם, פ"י אימורי הרגלים,
האמור בקרבנות הרגלים,
כגון חטאת צבור וביצא
כו דתנן ביה דנאכלין
לכזי כהונה לפניו מן
הקלעין, וכן כל חובות
בבאות מחמת הרגל ברנל.
אבל עולות, דבריה נעוה,
והיינו דאמר רב חסא
מאי אימורי, מה שאמור
ברגלים, ותלמודא מבייבא
הלוי מאחור ונר ושות
בשם ה' ונר, בשעה שכולן
נכנסים בשער אחד, ושנות
ותלמודא דלחם הפנים.

מתני' י"ט הראשון של חג כו'. וכל המשמרות עולות לרגל
ושש עשרה מהם מקריבין שש עשרה נחמות הללו:
נשפירו כו'. דכל המשמרות זוכות בחובות הבאות מחמת הרגל
כרגל ואין משמר של אותה נשפיר כחלק יאכלו משמע
בגמרא: יוס הראשון, שהיו שמונה
משמרות ל"ד ככשים ששה משמרות
מן השמונה היו מקריבין שני ככשים
כל אחת מהן הרי שנים עשר
ככשים: והשאר, שנים הנותרות
מקריבות אחד אחד: כשני, שנחמטע
אחד מן הפרים ונשפירו תשעה
משמרות ל"ד ככשים: חמשה מהם
מקריבים שנים שנים, הרי עשרה:
והשאר, ארבעה הנותרות מקריבות
כל אחת ככש אחד: כשלישי, שנחמטע
עוד אחד מן הפרים ונשפירו
עשרה משמרות ל"ד ככשים: ארבעה
מקריבין שנים שנים, דהו לכו
שמונה: והשאר אחד אחד, ששה
ככשים לשש משמרות: כשביעי
כולן שוין, כל המשמרות המקריבות
ככשים שוות שכל אחת מקרבת אחד
שהי אינם אלא שבעה פרים ואילים
שנים ושעיר אחד לעשרה משמרות
נשפירו י"ד ככשים ל"ד משמרות:
בשמיני חוזרים לפיים ככרגלים.
פר אחד ואיל אחד ושבעה ככשים
הקריבים בשמיני אין קריבים כסדר
קרבנות התם שקרבו לפי סדר
משמרות כדנעין לפרוש במספיק
אלא כל המשמרות באות ומפסות
עליהן כמו משפסין בשאר רגלים
שלין קרבנותיהן מרובין להקריבן לפי
הסדר ולהשוות כן כל המשמרות אף
בשמיני כולן מפסיקין והזוכה בפיים
מקריבו ובסדר יומא (דף כ"ג). מפרש
הילך מפסין: אמרו מי שהיה מקריב
היום פרים לא היה מקריב לאחר.
פרים שאין המשמרות ששקריבו
ככשים אחרת מניחם אותם אלא
חוזרין חלילה ונמלאו כולן שוות
ומשלשות כפרים חוץ משמים ששוות
ואין משלשות, כיצד נזים הראשון היו
י"ג פרים והקריבו י"ג משמרות כדרך

שקדרום כדנר הימים (א' מד) יהיוצין ראשון ואחריו ידעיה חרים כו' כולן כמות שהן שקדרים נשפירו עשתי עשרה אחרות
לחלים ולככשים למחרת היו שנים עשר פרים ומקריבין אותן הק' י"א משמרות וחזר יהיוצין ומקריב אחד נמלא ששתי יהיוצין
לכדו כשלישי היו אחד עשר פרים והקריבום י"א משמרות שאחריו יהיוצין נמלא ששתי י"ב משמרות כדנעין היו עשרה פרים
הקריבום עשרה משמרות שלאחריהם הרי ששתי נמלאו כ"ב משמרות שוות כחמישי תשעה פרים שתי משמרות האחרות הקריבו
שנים מהן חזר יהיוצין ושש משמרות שלאחריהם והקריבו שבעה הרי ששליש שבעה משמרות כשני שמונה פרים והקריבום
השמונה שלאחריהם הרי ט"ו משמרות ששליש כשביעי שבעה פרים לשבעה משמרות נמלאו כולן משלשות חוץ משמים
האחרות: ג' ל"א מפסין, דקתני בשמיני חוזרים לפיים ככרגלים וקא סלקא דעתיה דכל המשמרות באות ומפסות רבי היא ולא
רנן: כחלילה מפסין עליו, כל המשמרות כאלו הוא תחילת קרבנות ולא אחריו ליקרבו חד מהן שלא שילשו: לאו אפסין בעי, כין
שמיני איזה מהן תוכה זו ודלמא ההוא פיים דקאמר מתני' כין שמיני היה דהא לא תנן זיה בתחילה: מאי קמ"ל, וכי מניינא אחת
לגמרינן שכן עולה התשבו כשחוזרין חלילה: ומשני קמ"ל מאי דלשמועין נמי מנא דמתניתין מי שהיה מקריב פרים היום כו':
שכשים פרים, פרי החג שבעים הם חוץ משל שמיני כנגד שבעים אומות לכפר עליהם שירדו גשמים בכל העולם לפי שנידוין
חגם על המים: פרי יחידי, של שמיני: שאהנה מתק, אין לי הנייה וקורת רוח בשל אלו אלא בשלך: מתני' כ' ג'
פרקים, בשלשה רגלים: באימורי רגלים, בעורות של עולות ונחמה ושוק של שלמי חגיגה הבאות מחמת הרגל ובגמרא מפרש
מאי לשון אימורים דקתני: ובחילוק לחם הפנים, אם אירעה שנת כרגל שבעה משלוקין אומי ומסדרין לחם אחד תחתיו ידכתיב
(ויקרא כד) כיום השבת יערכנו: ובעלרם, כשארע בשבת ויש בו חילוק חמץ דשמי הלחם וחילוק לחם הפנים שהוא מזה כדאמרין
בכל המנחות באות מזה (ומנחות דף נ"ב): אומר לו, לכל אחד כשנענית לו חלקו הילך מזה וכשנענית לו בשמי הלחם אומרים לו הילך
חמץ לפי שאין חולקים קרבן כנגד קרבן אלא מכל אחד חלקו כדקיימא לן בקידושין (דף כ"ג) ובמנחות (דף ע"ג). מכלל בני אהרן מהיה
ולפיכך מודיעים אותו: שמר שומנו קבוע, שהיה משמש בשבת זו שהרגל חל בחוכה: מקריב סמדין, שהרי אינם כשבי
הרגל: ונדרים ונדבות, שגדו ונדו כל השנה ומקריבין אותם עכשיו אין שאר המשמרות וזכין בהם שאין אלו חובות שמתחת
הרגל: והוא מקריב אם הכל, בגמרא (י"ט). מפרש לאחיו מאי: ג' אימורין דכבוס יניחו, ומאי שוות איכא: כמה שאמור כרגלים.
בחילוק קרבנות האומרים כרגל הראשון להתחלק כגון חזה ושוק של שלמי חגיגה של כל יחיד ויחיד ועורות של עולות רחיה ומוספי
לכזו ושערי חטאות: וכל בכל און נפשו ופרס ככל אחיו, שאין המשמר מעבד עליו וזכין דוכה בעבודתו וזכה בחילתו דכתיב (ויקרא ו)
לכהן המקריב אותה לו תהיה וכו' מקומות נקראו כהנים לזים: פ"ל מאחד שערך, רישיה דקרא וכי יבא הלוי מאחד שערך ודרש:
לוי הכי כמו תחת שערך שכל ישראל נכנסין בשער אחד כלומר בעיר אחת: מנין שכל המשמרות שוות, כרגל בחילוק לחם הפנים:
תלמוד

ובחילוק לחם הפנים, דוקא בחילוקו שוין אכל סילוקו
וסידורו והקטרת הבזיך למשמר הקבוע דהכי מניא
במספיקא לחם הפנים עבודתו כמשמר הקבוע ואכילתו בכל המשמרות
ליה חלק כחלק יאכלו משמע

מתני' איום טוב הראשון של חג היו שם
י"ג פרים אילים שנים ושעיר אחד נשפירו
שם י"ד ככשים לשמונה משמרות ביום
ראשון ששה מקריבין שנים שנים והשאר
אחד אחד בשני חמשה מקריבין שנים שנים
והשאר אחד אחד בשלישי ר' מקריבין
שנים שנים והשאר אחד אחד ברביעי
שלושה מקריבין שנים שנים והשאר אחד
אחד בחמישי שנים שנים מקריבין שנים שנים
והשאר אחד אחד בששי אחד מקריב שנים
והשאר אחד אחד בשביעי אחד שוין כשמיני
חזרו לפיים ככרגלים אמרו מי שהקריב
פרים היום לא יקריב לאחר אלא חוזרין
חלילה: ג' ינימא מתני' רבי היא ולא רבנן
דחניא פר הבא בשמיני בתחילה מפסין עליו דברי רבי וחכמים אומרים
אחת משתי משמרות דלא שלשו בפרים עושה אותו אפילו תימא רבנן
אמו שתי משמרות לא אפסין בעי כמאן אולא הא דתניא איכל המשמרות
שוות ומשלשות חוץ משני משמרות ששוות ואין משלשות ינימא רבי ולא
רבנן אפי' תימא רבנן מאי לא שלשו בפרי החג ומאי קמ"ל הא קמ"ל
מי שהקריב פרים היום לא יקריב לאחר אלא חוזרין חלילה א"ר (ואלעזר)
הני שבעים פרים כנגד מי כנגד שבעים אומות פר יחידי למה כנגד אומה
יחידה מושל למלך בשר ודם שאמר לעבדיו עשו לי סעודה גדולה ליום
אחרון אמר לאהבו עשה לי סעודה קמנה כדי שאהנה ממך א"ר יוחנן
אוי להם לעובדי כוכבים שאבדו ואין יודעין מה שאבדו כוונן שבהמ"ק
קיים מוכח מכפר עליהן ועכשיו מי מכפר עליהן: מתני' י' בשלשה
פרקים בשנה היו כל המשמרות שוות באימורי הרגלים ובחילוק לחם
הפנים בעצרת אומר לו הילך מצה הילך חמץ הישבור שומנו קבוע
הוא מקריב תמידין נדרים ונדבות ושאר קרבנות צבור ומקריב את
הכל: ג' אימורי הרגלים של גבוה יניחו אמר רב חסדא מה שאמור ברגלים
ת"ר מנין שכל המשמרות שוות באימורי הרגלים ת"ל יבא בכל אות
נפשו ושרת יוכל אף בשאר ימות השנה כן תלמוד לומר מאחד שערך
לא אמרתי אלא י' בשעה שכל ישראל נכנסין בשער אחד: ובחילוק לחם
הפנים כו': תנו רבנן ימנין שכל המשמרות שוות בחילוק לחם הפנים

עד

כה א' מ"י פ"י מהל'
תמדין הלכה י'
בו ב' מ"י שם הל' י'
בו ב' מ"י פ"ד מלכות
כלי המקדש הלכה ד'
פסח טעם קטן:
ב' מ"י שם הלכה ה'
ב' מ"י מהל' תמדין
הלכה י':
כה ב' מ"י פ"ד מהל'
כלי המקדש הלכה ה':

רבנו חננאל

מתני' י"ט [טוב] הראשון
של חג (שהוא) [וחיו] שם
י"ג פרים כו'. פ' בכל
הרגלים (בכל המשמרות)
של הכהנים באות לחוג,
והיה האות להיות כולן
מקריבין קרבנות של רגל,
וכשם שכולן מקריבין
כן היה כולן חולקין,
ביום טוב הראשון של
חג היה שם לי בחטות,
י"ג פרים ושני אילים
ושעיר אחד הרי י"ד, וידר
ככשים, הפרים והאילים
והשעיר חולקין י"ו משמר
[כל משמר] בהמה אחת,
נשאר י"ד ככשים י"ח
משמרות, ביום הראשון
שש משמרות מקריבין שני
ככשים, הרי י"ג פרים
מקריבין אחד אחד, י"ח
פרי חטאת הפרים, [נמצאו]
י"ג פרים, ואילים שנים,
ושעיר ט"ו בחטות לט"ו
משמרות, נשפירו י"ד
ככשים לט' משמרות,
חמשה מקריבין שנים
שנים וד' מקריבין אחד
אחד, י"ט י"א פרים
ושני אילים ושעיר, [וחיו]
י"ד בחטות ל"ד משמרות,
נשפירו שם י"ד ככשים
ל"י משמרות, ד' משמרות
מקריבין שנים שנים,
ושש משמרות מקריבין
אחד אחד, וכן סדר כל
יום עד השביעי, ובשמיני,
כולן שוין, כ' שבעה פרים
לשבעה משמרות ושני
אילים לשני משמרות,
ושעיר למשמרה [אחת]
הרי י', ונשפירו י"ד
ככשים ל"ד משמרות, כל
אחת ככש אחד, בשמיני
חזרו לפיים כרגלים,
ופלוגי רבי ורבנן לעיון פר
הבא בשמיני, דרבי סבר
מפסין עליו כל המשמרות,
וכל הרגלים, וחכמים
סביר אין מפסין עליו אלא
שתי משמרות שלא שילשו
בפרי החג, והן מפסין
עליו כלכר, לפי ששר
החג כולן הן ע', והן
מי שהיה מקריב בפרים
היום לא היה מקריב לאחר
אלא חוזרין חלילה, הלכך
בשחלק את ע' פרים
לכיד משמרות, נמצאו
כיד כ"ג, י' פרים לכל
משמר ומשמר, ושאר ב'
משמרות בידם ב' ב',
ואלו הן שתי [משמרות]
שלא שילשו בפרים,
ומתני' לא מבריא [וכרין],
דאיתא נמי רבנן, והא
דחניא כל המשמרות כולן
שוות ומשלשות בפרים,
חוץ משתי משמרות
ששוות ואין משלשות,
איכא לאוקמא בפרי החג
וחושבא בעלמא קמ"ל,
אכל כפר דשמיני משמרה
אחת מתוך תרתי דאמרי
שקלא ביה ולא פליגא
אדרבנן, ואיכא לאוקמא

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones